

Gittai István:

A spanyolviasz újbóli felfedezése,

avagy hasznos útmutató
sokasodásunk előmozdítása végett

„Nem az a fontos ecsém, hogy honnan jöttél,
hanem, hogy hova tartasz.”

(Illyés Gyula)

Nem annyira a honnan jövés,
mint inkább a hova tartás végett
forszíroznám magam is a nemzet ügyét,
s azon belül is a nemzés
fölöttébb szükséges voltát
e védő, ölelő Kárpát-karéjban.
Most már ugyanis a nyíl hegye
– miként a kegyetlen császári
hüvelykujj lefelé iránya –,
egyértelműen jelzi, mi vár ránk.
Magyarán: gyökeres lépés híján
kihalunk innét, ki ám,
miként a gólyák, bölények, ordasok...
(miközben a szúnyog, a csótány
s a krumplibogár rajzása virágzik.)

Tenyeres-talpas derék férfiak,
és ti szép-bögyös asszonyságok:
éljetez többet ölelés gyönyörében,
s felejtsetek kicsit a matematikát.
Fészkenként öt-hat pujaáldás
röpke negyed század alatt
lélegzetelállító csodákat teremhetne e tájon.
Ölelkezzünk hát véreim!
Reggel, délben és éjszaka
ússzunk az ősi örömben,
s a haza ráncai kisimulnak!
(Mondom én, kinek két nemzés után
megállt a tudománya...)

Gittai István költő, publicista 1946 decemberében született a romániai, Bihar megyei Tótiban. 1990-ben a Kelet-Nyugat hetilap alapító szerkesztője, majd a nagyváradi Bihari Napló kulturális rovatának munkatársa. Tizenhárom – verses, szépprózai és publicisztikai – kötete jelent meg Magyarországon és Romániában. Ma a Várad című irodalmi, művészeti, társadalomtudományi folyóirat versrovatának vezetője.

Most közölt verse a Bimbóbabona, delej dalaj című, 2003-ban, a Nagyvárad Ady Társaság kiadásában megjelent kötetében látott napvilágot.